

Formanden:

Fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Kan en udbygning af registret over knoglemarvsdonorer medføre en styrket behandling af kræftpatienter, er vi i Socialdemokratiet enige i, at det er en god idé.

Vi er også enige i, at det etisk, moralsk og i relation til det internationale samarbejde med at finde egnede knoglemarvsdonorer er hensigtsmæssigt at have et fælles register, hvorfor vi støtter intentionerne om en udbygning af donorregistret. Men vi er ikke enige i, at en udbygning af donorregistret skal ske via lovgivning.

Sundhedsministeriet har tidligere behandlet en ansøgning om økonomiske midler til en udbygning af det danske knoglemarvskorps. I den sammenhæng kom det frem, at Sundhedsstyrelsen vurderede, at en udvidelse ikke ventedes at styrke kræftbehandlingen i Danmark i særligt omfang, og at der ikke i forhold til den enkelte patient med behandlingsbehov er afgørende sundhedsfaglige grunde til at udvide det danske knoglemarvsdonorregister.

Med udgangspunkt i det er vi i Socialdemokratiet af den opfattelse, at det fortsat skal være en driftsopgave i sygehusvæsenet at løse opgaven vedrørende et fælles donorregister. Vi mener, det vil være at gribe ind i det kommunale selvstyre at lovgive på dette område, men vi vil gerne opfordre H:S og amterne til i fællesskab at løfte opgaven med at udvide registret i sygehusvæsenet.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, blev der i forbindelse med forhandlingerne om finansloven for 2000 indgået en aftale, som vi jo ved, mellem regeringen og bl.a. Venstre, De Konservative og CD om at søge at tilvejebringe mulighed for en udbygning af det danske knoglemarvsdonorregister, dog uden at der blev sat penge af til det dengang. Men det siger mig alligevel, at forligspartierne dengang var enige om, at der var tale om en driftsopgave, hvorfor vi ikke helt kan forstå formålet med netop det her beslutningsforslag.

Jeg vil opfordre de tre partier, som var med i aftalen dengang, om endnu en gang at overveje, om det ikke også fremover bør bero på en aftale mellem H:S og amterne og eventuelt regeringen eller i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger at få skabt en finansiering til udbygning af et knoglemarvsdonorregister.

Socialdemokratiet vil selvfølgelig deltage konstruktivt i udvalgsbehandlingen af det her spørgsmål, men vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Ester Larsen (V):

Vi er i den meget positive situation, at der også på knoglemarvsdonorområdet er en meget stor beredvillighed i den danske befolkning til at yde hjælp til syge mennesker. Det er et godt og et flot nationalt kendetegn, og det er et kendetegn, som vi bør være stolte af og respektfulde over for. Det bør vi, fordi det indgreb, der her er tale om, jo er et væsentligt større indgreb end det at aflevere en halv liter blod. Det er en større belastning at aflevere en halv liter knoglemarv.

Det er en lidt paradoksal situation, at man skal stå på venteliste for at kunne få lov til at yde hjælp. Vi har jo ikke færre end knap 5.000 offervillige mennesker, som venter på at få deres vævstype registreret, og det er jo en forudsætning for, at de kan hjælpe kræftsyrge patienter, som er afhængige af at modtage rask knoglemarv.

Vi skal jo tage en principiel politisk stilling. Det er et spørgsmål om, hvorvidt vi skal påtage os den forpligtelse, som følger af at indgå som en ligeværdig samarbejdspartner i det internationale samarbejde, eller om vi skal erkende, at vi ikke vil bidrage positivt, men alene lukrere på andres investeringer.

Hidtil har regeringen valgt den nemme løsning: at lukrere. Der er også mulighed for at fortsætte ad den vej. Det rimer bare så forbløffende dårligt med statsministerens evindelige gentagelse af remsen om, at Danmark er et foregangsland.

Hvor ofte har vi dog ikke hørt statsministeren spille den grammofonplade? Vi skal simpelt hen være verdens bedste, lyder jubelmeldingerne igen og igen. Men det kniber sandelig med at finde dækning for de fine ord, når det gælder de virkelige svage – her de kræftsyrge, som har brug for knoglemarvstransplantation.

Den andel, vi har af knoglemarvsdonorer på sølle 0,15 pct. af befolkningen, tåler ikke sammenligning med Norge og Sverige, hvor man har 0,4 pct. og 0,5 pct., og USA er næsten oppe på 1 pct. Der er ikke meget foregangsposition i det billede, og det er endda på et område, hvor Danmark tidligere har stået meget stærkt.

1. maj gjaldede ordet solidaritet fra mange talerstole. Vi skal solidariseres os med de svage både herhjemme og i udlandet, lød det igen og